

Publicerad 2010-03-13 00:32 av anits

tankar när dagen har varit jobbig

ÅTER EN TUR TILL STAN

Jag känner mig vilsen, trött och undrande
jag var tvungen åka till stan igen, det var
inte länge sedan jag var där

Men ibland sker saker, som det inte går att
rå på, när jag kom ifrån hundarna igår, tog
jag av mina glasögon. la dom på köksbordet

Behövde droppa mina torra och trötta ögon,
sen när jag tog upp dom. skulle ta på mig dom
igen. så låg ett av glasen kvar på bordet, inte
så bra, jag blev frustrerad

Visste inte vad och hur jag skulle göra, min första
tanke var, nu måste jag åka till stan och optiken
direkt, men så började jag tänka, letade på mina
gamla glasögon, dom fick duga så länge

Så idag bestämde jag mig för att ordna med mina
glasögon, dom gamla var bara en nödlösning, så
jag åkte till stan och parkerade där det nästan
alltid finns en plats för mig och min bil

Ingen tanke hade jag på att det var fredag, men
det fanns en plats för mig och min bil, inte lång
väg till optiken, ingen lång väntan, snabbt fick
jag hjälp

Tur du kom hit, det andra glaset satt också löst
visst hade jag kanske kunnat få glasen på plats,
men dom små skruvarna är svåra att få grepp om
jag tror nog att mina ögon inte varit mig till hjälp
heller, trots förstoringsgla

När ja så var i stan, gick jag till tygaffären, köpte
det som behövs för att få upp gardinerna som jag
vill ha dom, efter det skyndade jag på mina steg
till bilen

När satte mig i bilen, för att ta mig hem, kände
jag hur trött jag var, benen och fötterna värkte
dom tycker nog inte om att gå på stadens gator
inte har dom vanan inne heller

Så åkte jag hem till min lilla bruksort, glad att slippa
stan med alla människor, som jäktar och springer
hem till min Tempo affär för att köpa mjölk, frukt och
dom grönsaker som var slut just idag

Jag hade också önskat det funnits en bukett tulpaner
det är något jag längtat efter i flera dagar, men jag
var försent ute, så imorgon åket jag till vår underbara
handelsträdgård, där vet jag att det finns, idag orkade
jag bara inte

Hemma med allt, bilen på sin plats, varorna in burna,
var det så skönt att ta av skorna, mina fötter värkte
benen var svullna, jag plockade in varorna, gjorde
mig en kopp kaffe

Sedan satte jag mig i soffan, la upp benen högt, där
har jag suttit mest hela kvällen, utom när jag lagade
mat och diskade

Jag funderar och undrar, varför alla läkare inte bryr
sig, alla bara ruskar på huvudet, säger använd dina
stödstrumpor, men jag vill veta varför, det är så jobbigt
att alltid bli ifrågasatt

Jag känner mig ensam, ledsen, rädd och arg, när ingen
vill förstå, bara rycker på axlarna, säger det finns inget
mer att göra, jag får väl göra, som jag en gång gjorde
när min yngsta son, alltid var sjuk, jag satt kvar med
honom tills dom tog mig på allvar, det var det enda som
hjälppte den gång för länge sedan, det kanske hjälper
även idag

anits 13 mars 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten